

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/436/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815212471
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7815212471.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému A. J., S., P. XX/X, o zaplatenie 2 021,98 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/429/2015-52 zo 16.3.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku III. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 707,66 € a úrok z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 1 707,66 € od 16.11.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 672,95 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 3.12.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Konanie o zaplatenie 314,32 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 16.11.2015 do zaplatenia zastavuje. III. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietla. IV. Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva. 2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) podanou žalobou domáhal od žalovaného, ako žalobu odôvodnil (reprodukoval doslovne jej obsah), vymenoval listinné dôkazy predložené žalobcom, s ktorými sa oboznámil, a konštatoval, že po čiastočnom späťvzatí žaloby zostalo predmetom konania zaplatenie 1 707,66 € s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.11.2015 do zaplatenia. Ďalej, citujúc znenie § 52 O. z., § 9 ods.1,2 a § 11 ods.1 Zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, uviedol: Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola 6.2.2012 uzavretá zmluva o aktivácii Bankomatky Quatro, podľa ktorej bol mu schválený úverový rámec vo výške 900 € pri štandardnej mesačnej splátke 30 €. Vzhľadom na to, že uvádzaná zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 6.2.2012 nemá náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) Zák.č.129/10 Z. z., konkrétne neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom takto z nej nie je možné zistiť z čoho, t. j. z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, túto zmluvu v súlade s § 11 ods.1 písm. a) Zák.č.129/10 Z. z. považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Z predloženého výpisu z Bankomatky Quatro zistil, že žalovaný prostredníctvom kreditnej platobnej karty čerpal finančné prostriedky v sume 972,52 € a na úhradu čerpaného úveru zaplatil 300 €. Neuhradený zostatok úveru činí 672,52 €, preto ho zaviazal zaplatiť žalobcovi predmetnú sumu a žalobu ohľadne zaplatenia dlžnej istiny v prevyšujúcej časti zamietol. Dlžnú sumu zaviazal žalovaného zaplatiť s 5 % zákonným úrokom z omeškania ročne v súlade s § 517 ods.2 O. z. a § 3 Nar.vl.č.87/95 Zb. v platnom znení, a to od 3.12.2016 (t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení mu žaloby s prílohami) do zaplatenia a žalobu ohľadne zaplatenia úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP (jeho znenie citoval). Žalobca bol

v konaní len čiastočne úspešný, preto o náhrade trov konania rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal s poukazom na cit. ust.

3. I. Proti rozsudku žalobca podal v zák. stanovenej lehote o d v o l a n i e, ktorým podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) C. s. p. napádal predmetný rozsudok vo výroku č. III, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v súvisiacom výroku č. IV o trovách konania a navrhol, na základe § 388 C. s. p. rozsudok súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že sa zaviazá žalovaný zaplatiť mu 1 707,66 €, úrok z omeškania 8,05 % p. a. z uvedenej sumy od 16.11.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná sa mu nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu. II. Odvolanie odôvodňoval tým, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu názoru o bezúročnosti úveru. Rozhodnutie súdu v napadnutej časti nie je správne. V prvom rade uvádzal, že výška splátky 30 € mesačne jasne vyplýva z prvej strany zmluvy, je uvedená pod bodom III. Rovnako tak splatnosť splátok je zrejmá z bodu V. zmluvy. Právny názor súdu, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jej jednotlivé zložky, t. j. splátku istiny, úrokov a poplatkov [§ 9 ods.2 písm. k) z.č.129/10 Z. z.] nie je správny a je v rozpore s čl.10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl.7 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR) prednosť pred zák. a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len SD EÚ) z 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law SD EÚ predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a EÚ, ktoré podľa čl.7 ods.2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zák. SR. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy (ďalej aj zmluva) predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obch. zák. SD EÚ v prejudiciálnom konaní C-42/2015 začatom na návrh Okresného súdu Dunajská Streda rozsudkom z 9.11.2016, rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES ako aj jeho právo zák. sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Citoval znenie bodu 5. a 7. prejudiciálnej otázky a ako SD EÚ rozhodol v bodoch 52.-55.,58.,62. a 73. svojho Rozsudku. SD EÚ tak rozhodol, že § 4 ods.2 písm. i) zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch [§ 9 ods.2, písm. k) z.č.129/10 Z. z.] je v rozpore so Smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Tiež vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t. j. na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov, podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle Smernice 2008/48/ES a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z rozhodnutia SD EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom jeho nároku na úroky a poplatky. Jeho právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukazoval na rozhodnutie SD EÚ C-565/2012 z 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na „rozhodnutie“ SD - EÚ C-348/2014 z 9.7.2015, podľa ktorého čl.4 Smernice č.87/102/EHS z 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. III. Správnym právnym posúdením by súd žalobe v ním upravenom rozsahu vyhovel. Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok súdu zmeniť v súlade s petitom tohto odvolania. Proti žalovanému si uplatňoval náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom, za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie, náhradu trov právneho zast. za 3 úkony právnej pomoci podľa § 13a ods.1 písm. a),c) vyhl.655/2004 Z. z. (prevzatie a príprava zast., návrh na vydanie platobného rozkazu, odvolanie z 27.3.2018) v sume 359,89 € (3 x 91,29 € + 2 x 8,39 € + 1 x 9,21 €)* 20% DPH = 359,89 €.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol: S odvolaním žalobcu nesúhlasí. Súd v predmetnej veci - podľa jeho názoru - rozhodol správne a to z dôvodu, že úroky, ktoré požaduje žalobca sú v rozpore so zák., - podľa jeho názoru - sú úžernícke. Je dôchodca, jeho dôchodok činí 300 €, z ktorého mu zrážajú exekučné splátky, takže t. č. žije iba zo sumy 193 €, a preto ďalšie poplatky už bez tak nevie splácať.

5. Žalobca v tzv. odvolacej replike uviedol: Mal za to, že žalovaný vo svojom podaní k jeho odvolaniu neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce jeho nárok. Zotrvával na žalobe v znení podaného odvolania. Navrhoval, na základe § 388 C. s. p. rozsudok súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že sa zaviazá žalovaný zaplatiť mu 1 707,66 €, úrok z omeškania 8,05 % p. a. z uvedenej sumy od 16.11.2015 do zaplataenia, to všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná sa mu nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu.
6. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.
5. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.
6. Rozsudok vo výroku II. nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom výroku v odvolacom preskúmaný.
7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a zistil, že čo sa týka výroku III. rozsudku,, ktorým žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá, neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto ho v uvedenom výroku, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 707,66 € a úrok z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 1 707,66 € od 16.11.2015 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.
9. Súd, pokiaľ zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, čo je zrejmé zo skutočností uvedených v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené a ku ktorým nepovažuje za potrebné nič dodávať.
10. Súd neprihliadol na Rozsudok SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, v ktorom je podaný výklad čl.10 ods.1,ods.2 písm. h) a i) a čl.22 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a z ktorého bolo potrebné vychádzať aj pri aplikácii právnych predpisov, podľa ktorých vec tiež posúdil.
11. Pokiaľ ide o povinnosť súdu vychádzať pri rozhodovaní o nárokoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z eurokonformného výkladu príslušných ust. vnútroštátnych právnych predpisov podaného v uvedenom rozsudku SD EÚ, odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na vyčerpávajúce odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018.
12. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
13. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.
14. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
15. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
16. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
17. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.
18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.